

15. srpna: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

VSTUPNÍ ANTIFONA Zj 12,1

Na nebi se objevilo veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy.

Nebo:

Radujme se všichni ve spojení s Pánem a oslavujme Pannu Marii; vždyť z jejího nanebevzetí se radují i andělé.

Uvedení do bohoslužby

Když 1. listopadu 1950 papež Pius XII. prohlásil za článek víry, že po skončení života byla Neposkvrněná Matka Boží vzata s tělem i duší do nebeské slávy, potvrdil tím to, co křesťané už odedávna věřili a společně oslavovali při bohoslužbách dnešního dne. V Jeruzalémě se tento den slavil už v 5. století, od 6. století ho slaví celý křesťanský Východ a od 7. století se začíná slavit v Římě. V pozdějších staletích se stává nejčastějším titulem mariánských kostelů.

Nebo:

Slavíme dnes jeden z nejstarších mariánských svátků. V Marii nanebevzaté se poprvé uskutečňuje Kristovo velikonoční zmrtvýchvstání na pouhém člověku: přechod ze smrti do života. V Mariině oslavené tváři čteme i své budoucí oslavení, své vzkříšení z mrtvých a nanebevzetí. Připravme se dnes na ně tím, že přejdeme teď upřímnou lítostí ze smrti hříchu do života milosti.

Nebo:

Nanebevzetí Panny Marie se stávalo častým titulem mariánských kostelů. Z velkých teologů byli výraznými představiteli této pravdy v první polovině 8. století svatí German a Jan Damašský. Dogmatické vyjádření pochází pak od papeže Pia XII. z 1. listopadu 1950 a říká se v něm, že Panna Maria obdržela hned po odchodu z tohoto světa celou slávu, protože byla vzata do nebe s tělem i duší a nemusí čekat jako ostatní zemřelí na oslavení až na konci věků. Tím byla potvrzena staletá víra křesťanů.

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, tys vzal neposkvrněnou Pannu Marii, Rodičku svého Syna, s tělem i duší do nebeské slávy; pomáhej nám, ať celým svým životem směřujeme k nebi, aby se i na nás dovršilo dílo vykoupení. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení

V knize Zjevení žena představuje na jedné straně Církev v jejím pozemském i přesažném rozměru, v němž historicky přivádí na svět Krista. Na druhé straně drak představuje sílu satanského původu, která znesvěcuje všechno posvátné, která pronásleduje Církev, ale z tohoto zápasu Církev vyjde vítězná,

protože je pod Boží ochranou. Text Apokalypsy, plný symbolů, nám ukazuje Církev v situaci odporu proti negativním silám v jejich rozmanitých formách. Panna Maria pod křížem ztrácí svého Syna, ale při vzkříšení jej zase získává, a tak se podle janovské perspektivy stává symbolem Církve.

Nebo:

V prvním čtení nám obraz hvězdami korunované a přitom porodními bolestmi trpící ženy znázorňuje vždy pronásledovanou a vždy vítězí Církev. Je to i obraz Panny Marie, Matky Církve.

1. ČTENÍ Zj 11,19a; 12,1.3-6a.10ab *Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama.*

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy.

Potom se objevilo na nebi další znamení: veliký ohnivě rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy a na každé hlavě měl čelenku. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. Ten drak se postavil před ženu, která měla родit, aby pohltil její dítě, jakmile ho porodí.

A porodila syna, chlapce, toho, který má vládnout všem národům železným prutem. Avšak její dítě bylo uchváčeno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde měla místo připravené od Boha.

Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: „Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

ŽI 45,10b.11a+12a.16 Odp.: srv.10b

Odp.: Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.

Po své pravici máš královnu, - ozdobenou ofirským zlatem.

Odp.

Slyš, dcero, pohleď a naslouchej, - sám král touží po tvé kráse.

Odp.

Provázena radostným jásotem - vstupuje v královský palác.

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Mariino nanebevzetí předjímá slavný úděl vyhrazený všem věřícím. Kristus Pán je první, komu tento úděl plně přísluší pro jeho božství. Panna Maria je první z řady tvorů, které si chce Bůh získat pro sebe. Svatý apoštol Pavel

vyjadřuje zde svůj názor na dějiny, které obsahují různé úseky: Kristovo zmrtvýchvstání je jakási primice, po ní následují ti, kdo jako Maria jsou Kristovi, a tedy vítězství veškerého bytí nad smrtí. Tak bude Bůh všechno ve všem. Úděl Panny Marie, lidského tvora jako jsme my, je výzvou, abychom neskončili mezi nepřáteli Pána a tím i mezi nepřáteli člověka, totiž mezi služebníky poslední nepřítelkyně Krista a člověka, tj. smrti.

Nebo:

Druhé čtení je nejstarší písemné svědectví o Kristově zmrtvýchvstání, o 20 až 30 let starší než jsou zprávy evangelií. Kristus oslavený žije, a je to logické, že jeho Matka jej následuje do nebeské slávy.

2. ČTENÍ 1 Kor 15,20-27a *Na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi.*

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři a sestry!

Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro svoje spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak zase pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otcí a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil.

On totiž musí kralovat, dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám. Jako poslední nepřítel bude pak zničena smrt. ‚Všechno‘ totiž Bůh ‚podřídil pod jeho nohy‘.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Maria byla vzata do nebe, -
plesají zástupy andělů. Aleluja.

Uvedení do 3. čtení

Magnifikat je hymnus Panny Marie, který oslavuje nejvyšší milosrdenství Boha k nám lidem, které uskutečnil narozením, smrtí a zmrtvýchvstáním Krista, našeho Pána. Tento úkon Boží moci vede k plnosti a převyšuje všechno, co vykonal Bůh ve Staré úmluvě jako projev vlády, spravedlnosti a spásy. Magnifikat připomíná, že před oslaveným Kristem lidské mocnosti ztratily svou mocnost. Oslavený Kristus svrhl modly, i křesťan se má osvobodit od kouzla mamonu. Zpěv Panny Marie pranýřuje lež a klam těch, kdo se pokládají za pány

dějin a chtějí rozhodovat o jejich osudu. Vychází vstříc těm, kdo jako Maria mají srdce plné lásky a duši od světa odpoutanou a svobodnou.

Nebo:

Sváteční evangelium nám vypravuje o setkání dvou žen: Panny Marie a Alžběty. V nich se setkávají dvě epochy lidstva: Starý a Nový zákon. Budeme teď naslouchat, jak Maria dovedla děkovat Bohu za dobrodiní. Jak děkujeme my Pánu Bohu za svůj život a za všechna dobrodiní?

EVANGELIUM Lk 1,39-56 *Učinit mi veliké věci ten, který je mocný: ponížené povýšil.*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem:

„Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Maria řekla:

„Velebí má duše Hospodina
a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.
Od této chvíle mě budou blahoslaviti všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.
Jeho jméno je svaté
a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení
k těm, kdo se ho bojí.

Mocně zasáhl svým ramenem,
rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.
Mocně sesadil z trůnu
a ponížené povýšil,
hladové nasýtil dobrými věcmi
a bohaté propustil s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele,
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,
Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“
Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Slyšeli jsme slovo Boží.

KŘEŠŤANÉ PODLE MAGNIFIKAT

Kdybych tu začal volat vážně: „Lidé, podívejte se sem, na mne! Ze mne si berte příklad, jak máte být vzornými lidmi a vzornými křesťany,“ určitě byste se už u dveří kostela obrátili a šli hned domů. Řekli byste: „Nějaký blázen se dnes omylem dostal ke kázání,“ a měli byste pravdu. My kněží, kazatelé a učitelé duchovního života vám sebe dávat za vzor nemůžeme, protože jsme chatrní a hříšní, stejně tak jako vy. Jakým právem tedy vůbec kážeme? Kážeme proto, že nehlásáme sebe, ale Krista, že ukazujeme na vzory vydařeného lidství, na křesťanské osobnosti, na světce Církve. A mezi nimi na prvním místě je Panna Maria. Jádrem dnešního evangelia je Mariina píseň Magnifikat. Na této písni si můžeme ukázat, jakou podobu má zralé, vydařené a krásné Mariino křesťanství, jakou podobu má mít i křesťanství naše. Magnifikat nám dosvědčuje, jak se Maria raduje z Boha.

„Velebí má duše Hospodina, můj duch jásá v Bohu.“ Plno radosti je v této písni, plno radosti je v celé Mariině osobnosti. A zdroj té radosti? Mariina neochvějná víra. Panna Maria uvěřila v Boha milosrdného, v Boha Otce, a ta víra plnila její život radostí. I nám, křesťanům, je víra v Boha Otce zdrojem důvěry, radostné inspirace a živého elánu. Magnifikat nám svědčí, jak Maria, prostá venkovská dívka, ve víře v Boží slova si cenila sebe sama. „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení,“ volá radostně. A my? Co se nás natrápí různé mindráky! Jak umíme propadnout depresím a malomyslnosti, když se na obzoru objeví třeba jen náznak nemoci. Ale všude tam, kde působí víra v Boha, probouzí se nová naděje, nová důvěra.

V ambulanci jedné nemocnice mají takovouto modlitbu: „Bože, modlil jsem se k tobě o sílu, abych měl úspěch v práci, ale tys mi dal slabost, abych se učil být pokorný. Prosil jsem tě o zdraví, abych mohl vykonat veliké věci, ale tys mi dal nemoc, abych dokázal ještě víc. Prosil jsem tě o bohatství, abych byl šťastný, ale tys mi dal tuto chudobu, abych se mohl stát moudrým. Prosil jsem tě o úspěch v povolání, aby si mne lidé vážili, ale tys mi dal tuto bezmoc, abych se učil vážit si věcí obyčejných. Nedal jsi mi nic z toho, oč jsem tě prosil, ale dal jsi mi víc: poznání, co má v životě tu pravou cenu. Učinil jsi mne touto nemocí moudřejším a bohatším. Díky ti za to, Pane!“ Bratři a sestry, zde také mluví víra, tak jako v Mariině Magnifikat, že i my jsme Bohem vyvolení, Bohem milovaní, Bohem obdarovaní.

Magnifikat nám svědčí, že Panna Maria je člověk, který hledí s důvěrou do budoucna. „Bůh mocné sesazuje z trůnu, ponížené povyšuje, ujímá se svých služebníků, navěky je jeho milosrdenství,“ tak si radostně Matka Boží prozpěvuje. Mít takový mariánský důvěřivý pohled do budoucna je třeba každému křesťanu. Po prvním tisíciletí křesťanství, které se vyznačovalo

šířením víry v Boha Otce a po druhém tisíciletí, které bylo ve znamení roztržek Kristovy Církve, přichází k nám třetí tisíciletí jako éra obnovení jednoty v Duchu svatém. Náznaky této svatodušní doby už můžeme kolem sebe pozorovat. Objevují se nová obnovná svatodušní hnutí, v Církvi ožívají charismatické dary, na všechny strany roste ekumenická touha po jednotě.

Dnešní svět je na rozcestí. Na jedné straně se objevují hrozná znamení smrti jako devastace přírody, otrávené vody, zjlovění půdy, zamoření světa radiací. To je jedna možná cesta lidstva. Ale je tu i druhá možnost pro lidstvo: realizace evangelia a rozvinutí civilizace lásky. Duch svatý, to je Duch lásky, který lidstvo může vysvobodit z otroctví hmoty, hrubého materialismu a násilí. Věřme v druhou alternativu. Věřme, že třetí tisíciletí bude svatodušní dobou civilizace lásky a v sobě a kolem sebe pro ni už teď připravujeme cestu. Začít konečně s budováním civilizace lásky! Není to krásná myšlenka? Říká se nám tu: Přestaň si stýskat, že na světě je smutno, a začni se s Pannou Marií radovat z Boží dobroty! Přestaň se trápit se svými mindráky. Začni se s Marií radovat z Božího vyvolení a obdarování životem. Přestaň naříkat, že svět je zlý a začni budovat civilizaci lásky. Hleď do budoucna s důvěrou. Přihlasme se k tomuto křesťanskému životnímu programu svým vyznáním víry.

VŠECHNA KRÁSNÁ JSI, MARIA

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie je krásný svátek. Naši předkové přinášeli o tomto svátku do kostela polní květiny a léčivé byliny a skládali z nich věnec jako obětní dar. V mnoha zemích se to tak dělá dodnes. Proč květiny, proč zrovna léčivé byliny? Květinami si připomínali duševní krásu Matky Boží: „Všechna krásná jsi, Maria.“ Léčivé byliny připomínaly pomoc a přímluvu u jejího Syna Ježíše za nás všechny. Kdysi volala: „Synu, nemají vína!“ Ted' volá: „Nemají síly, nemají radosti.“ Tak za nás jistě prosí i dnes, jako prosila za chudé svatebčany v Káně. A jako za starých časů se o svátku Nanebevzetí Panny Marie scházivali v kostele bylináři a bylinářky, kteří jako Maria pomáhají lidem léčivou silou bylin, kterou do nich vložil Bůh, tak jsme tu dnes i my.

Roku 1950 tehdejší papež Pius XII. povýšil dnešní svátek tím, že vyhlásil Nanebevzetí Panny Marie za článek katolické víry. Proč to udělal zrovna v roce 1950? Snadno to pochopíme, když si připomeneme, že to byla doba po hrozném světové válce, ve které miliony životů byly nesmyslně zničeny. Když lidé běsnili proti lidem a vyvražďovali se, jakoby lidský život neměl vůbec žádnou cenu. Jakoby smrt byla nejvyšším pádem lidstva. A tu papež, který toto vše spoluprožíval, vyhlásil za článek víry, že Panna Maria, naše lidská sestra, žije, že přežila svou smrt a je u svého Syna v nebi! Stejně tak se děje i každému, kdo žije mariánsky, to znamená, kdo pomůže druhému, když může. A když nemůže pomoci, aspoň neublíží. Ať je tedy i nám, jako starým moudrým zahrádkářům a bylinářům, krása květin připomínkou krásy Mariiiny a pobídkou k pomoci, kde

můžeme. Přejde podzim a květiny venku zvadnou, ale krása dobrého činu nezvadne navěky.

O PRAVÉ ÚCTĚ K PANNĚ MARIÍ

Ve schránce na dotazy kněz v jedné farnosti našel lístek: „Co bude s mariánskou úctou v ekumenickém věku Církve? Nezpůsobí snaha vyjít vstříc nekatolickým křesťanům potlačení naší katolické úcty k Panně Marii?“ Dnes v mariánský svátek máme příležitost k odpovědi, která zní: Ekumenické sjednocovací snahy křesťanů mariánské úctě nikdy neuškodí, ale naopak, můžeme tvrdit, že jí prospějí. Proč? Naučí nás katolíky energičtěji odmítat falešnou mariánskou úctu a nekatolické křesťany vyučí pravé mariánské úctě. Co míníme pod falešnou úctou mariánskou? Především lásku k Matce Boží bez lásky k Bohu Otci. Copak je něco takového možné? Je to k nevíře, ale děje se to. Každý kostel zná návštěvníky, kteří, když vstoupí do kostela, svatostánku si ani nevšimnou, ale u obrazu nebo sochy Panny Marie zůstanou. Zbožnost těchto lidí pomíjí Písmo svaté, protože mu nerozumějí. Pomíjejí Boha, ten se jim zdá být daleko. Upínají se cele na Marii. Taková mariánská úcta je pro Matku Boží urážlivá a pohoršuje nejen nekatolíky, ale i katolíky. Falešnou mariánskou úctou míníme dále ten způsob zbožnosti a modliteb, jako by u Panny Marie a jejím prostřednictvím, jakousi protekcí bylo možné dosáhnout to, co bychom přímo u Boha Otce nedosáhli, jakoby láska Panny Marie byla větší než láska Boha Otce. K falešné mariánské úctě patří i přehnaný způsob mluvení o Panně Marii, jako by byla více než člověk. Přehánění pravé mariánské úcty dělá z tiché a pokorné dívky jakousi konkurentku Ježíše Krista, prostředníka mezi Otcem a lidmi.

Jaká je pravá mariánská úcta, které se mají všichni křesťané, my katolíci i ostatní učit? Je vyjádřena v Magnifikat, v Mariině chvalo zpěvu z dnešního evangelia: Panna Maria velebí Hospodina, děkuje mu za to, že jí učinil tak veliké věci. Budou ji slavit všechna pokolení. Ne pro její veliké činy, ona je jen pokorná služebnice, ale pro veliké činy Boží, které skrze ni učinil. Pravá mariánská úcta chválí v Marii a skrze ni Boha. Skrze Marii a s ní přichází k Ježíšovi. Pravému ctiteli je Panna Maria obrazem Církve: Maria zrodila Božího Syna, Církev rodí neustále nová pokolení Božích dětí. Maria kdysi darovala Božímu Synovi lidské tělo, Boží Syn jí nyní dává při nanebevzetí tělo oslavené. Tato událost se netýká jen Panny Marie, ona se stala pro nás všecky: Maria byla první z velkého společenství svatých, kteří přišli do nebe. Maria je jejich reprezentantkou a obrazem nás, dosud putujících. Dosud jsme na cestě, ale skrze Marii známe už způsob své budoucí existence za branou smrti, známe své nanebevzetí.

Tajemství Mariino a Církve patří k sobě, je to vlastně jediné mystérium. Jedno se dá vykládat druhým, ba lze říci, že jedno bez druhého, Církev bez Panny Marie se nedá vůbec pochopit. Nebojme se tedy o mariánskou úctu. Starejme se spíše, aby naše osobní úcta k Panně Marii byla živá, hluboká a

pravá. Kristova Církev se vždy bude radovat z Marie, pokorné Boží služebnice. Skrze ni Bůh pokořil mocné a pyšné, protože bude stále znovu poznávat, že jako působil Bůh v Marii, tak působí stejně i v Církvi. Boží moc a slitování se vždy znovu projevuje v chudé a pronásledované Církvi, která je sice chudá, bezmocná a často pronásledovaná, ale nakonec je to ona, kdo zpívá Magnifikat, píseň na oslavu vítězství dobra nad zlem. Radujme se dnes nad touto radostnou zvěstí, a obračejme se s Pannou Marií k Ježíši s novou láskou a důvěrou.

Z HISTORIE SLAVNOSTI

Dnešní svátek nám staví před oči Mariin vstup do nebeské slávy včetně jejího oslaveného těla. Papež Pius XII. to vyjádřil 1. listopadu 1950 dogmaticky. O zcela mimořádném privilegovaném postavení Panny Marie hovoří se už v Bibli a to v knize Zjevení svatého apoštola Jana. Některé tyto části nesou tajemství skrytá lidským úvahám. Aby se však nejvyšší svatý Bůh mohl spojit s lidstvem, které chtěl v lidském těle vykoupit, potřeboval si připravit k tomu odpovídající ženu, kterou přislíbil již na počátku v 1. knize Mojžíšově. To má souvislost i s dogmatem o Neposkvrněném Početí a celým Mariiným životem v Bohu, jenž v ní přebýval neustále. Jeden výklad knihy Zjevení poukazuje na Město sestupující od Boha a připravené jako nevěsta, příbytek Boží uprostřed lidí, jako na obraz Panny Marie. Právě tato vznešenost Panny Marie, nejčistší Otcovy dcery, snoubenky Ducha Svatého a Matky Božího Syna, byla i pro její věrnost a neustálou jednotu s Boží vůlí, za podílu zásluh Božího Syna, hodna mimořádného povýšení. Její neposkvrněné tělo, které bylo na zemi schránkou Božího života, nemohlo tedy pro tuto vznešenost podlehnout porušení. Ono vzetí Panny Marie do Boží slávy je možné vidět jako předvoj vykoupených, kteří přijali spásu a jejichž tělo bude po konci světa jednou vzkříšeno.

Řekneme-li „neporušené tělo“, vybaví se nám zachovalé tělesné schránky některých vyznamenaných světců, jako svaté Bernardetty, nebo svatého Jana Marie Vianneye. Je každému jasné, že Mariina svatost byla pro neposkvrněnost a uskutečnění celého Božího plánu nesrovnatelně větší. Tato zmínka je zde jen pro snadnější pochopení skutečnosti. Přirozená tělesná smrt symbolizuje umírání všem pozemským věcem. Při vzpomínce na Mariin konec života, bychom měli mít na mysli i vlastní opouštění toho, pro co žije svět. „Kristus umřel za všechny, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sobě, ale pro toho, který za ně umřel i vstal z mrtvých.“ Dnešní slavnost má nás nasměrovat k životu v nebi, kde v den posledního soudu máme přijmout oslavené tělo podobající se tělům: Kristovu a Panny Marie. Ale už dnes musíme proto něco udělat, jak radí svatý apoštol Pavel v citovaném listu do Korintu. V něm také připomíná, že kdo je v Kristu, „je nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo.“

Den Mariina nanebevzetí je ztotožňován se dnem jejího úmrtí. Jako její Syn i ona prošla smrtí, nad níž zvítězila účastí v Jeho vítězství. Vše ostatní bylo v Jeho božské moci a odpovídalo jeho lásce a důstojnosti. Svatý Antonín z Padovy

o tomto svátku upozorňoval, že Mariiny výsady jsou propojeny a dány v nevyřaditelné milosti Božího mateřství, kterému se nemůže rovnat žádný jiný projev milosti. Dával jí titul Naše Ester, aby zdůraznil význam tohoto mateřství, na kterém závisela naše záchrana. Svatý Antonín hleděl na slávu, která se pro toto mateřství v nanebevzetí dovršila. Pán Bůh volá celého člověka, kterého stvořil s tělem i duší, aby jej jednou mohl celého přijmout do věčného života, proto je v našem pozemském životě důležité dát všechen prostor Kristu a jeho milosti jako ho dala Panna Maria. Při pohledu na toto podstatné, je tradované legendární vyprávění něčím naprosto vedlejším. To mluví o apoštolu Tomáši, který se na Mariin pohřeb opozdil, proto s ním ostatní apoštolové šli ke hrobu. Místo našli neporušené, včetně Mariina šatu, ale místo těla tu byla jen líbezná vůně růží. A ti, co se zdrželi u hrobu, vzpomněli si prý na zvláštní záři, kterou v noci vnímali. Také my bychom ze slavnosti měli vnímat světlo k vlastnímu obrácení, bez kterého se obrácení celého světa uskutečnit nemůže.

Říká se vyznání víry.

Přímluvy

Modleme se s důvěrou k Bohu, našemu Otci, neboť nám dnes zjevuje k jaké slávě chce přivést všechny, kdo s láskou slouží jeho Synu. Volejme k němu:

Ať všichni křesťané poznají v Panně Marii obraz své mateřské Církve.

Pro Mariiny mateřské úzkosti přispěj všem matkám v jejich starostech.

Ať nemocní a umírající posílí svou víru ve zmrtvýchvstání pohledem na Pannu Marii nanebevzatou.

Po příkladu pokorné Marie otevři i náš sluch Božímu slovu.

Dej nám při pohledu na Pannu Marii nanebevzatou novou naději ve vítězství dobra nad zlem.

Bože, náš nebeský Otče! Každoročně nám dopřáváš s radostným srdcem vzpomínat, jak slavně byla vzata do nebe Panna Maria. Přiveď, prosíme, i nás do věčné radosti, skrze Krista, našeho Pána. – Amen.

Nebo:

Bůh je mocný a činí veliké věci. S důvěrou v toto Mariino vyznání prosme za celý svět a volejme:

Za všechny křesťany, za jejich víru a poslušnost Božímu slovu.

Za pokoj, mír a blaho celého světa a za spásu všech lidí.

Za lidi, kterým jejich utrpení a neštěstí brání radovat se a chválit Boha.

Za ty, kdo nevěří Božím příslibům.
Za lidi nepatrné, bezvýznamné, ponižované a za chudé a hladové.
Za sebe a za všechny lidi, ať je život každého člověka naplněn láskou, obětavostí a konáním dobra.

Pane, náš Bože, nepřestávej se ujímat svého lidu a pamatuj i na všechny, kdo tě neznají. Tobě patří vítězství, moc a královská vláda nyní i na věky věků. - Amen.

Nebo:

Ježíš Kristus, Syn Boží, je také Mariiným synem. Prosme ho za celý svět a volejme:

Tvoje matka měla věřící srdce: Posiluj ty, kteří ve víře polevují, a dej, ať opět naleznou víru ti, kteří ji ztratili.

Tvoje matka měla pokorné srdce: Dej všem křesťanům poznat, že před Bohem jsou nepatrní, a ochraň nás před domýšlivostí, pýchou a nesnášenlivostí.

Tvoje matka měla rozjímavé srdce: Probud' také v naší době touhu po kontemplativním životě.

Tvoje matka měla modlíci se srdce: Dej ať lidé v naší zemi opět prohloubí svoji víru a důvěru v Boha a v sílu modlitby.

Tvoje matka měla vnímavé srdce: Všem, kdo mají moc a vliv, dej citlivost a ohleduplnost k chudým, slabým a bezmocným lidem.

Tvoje matka měla pokojné srdce: Pomoz usmířit všechny mezilidské i mezinárodní konflikty a utišit ty, kdo šíří násilí a nenávist.

Tvoje matka měla krvácející srdce: Posiluj všechny rodiče, kteří trpí kvůli svým dětem.

Tvoje matka měla srdce naplněné bolestí: Podepři všechny nemocné, staré a opuštěné a buď ty sám útěchou všem trpícím.

Tvoje matka má mateřské srdce: Vyslyš modlitby všech, kteří se dovolávají její pomoci.

Bože, náš Otče, tvůj Syn nám dal na kříži Marii za matku. Vyslyš naše prosby, které jsme s vírou v její přímluvu přednesli skrze něho, našeho Pána. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Bože, náš nebeský Otče, na znamení naší upřímné oddanosti klademe na oltář tyto dary; přijmi je a posiluj nás, ať následujeme příklad Panny Marie nanebevzaté, ať tě celým srdcem milujeme a stále po tobě toužíme. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

PREFACE

Mariino nanebevzetí je příslibem našeho oslavení

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky a dnes abychom ti děkovali také za blahoslavenou Pannu, Bohorodičku Marii. Neboť tys ji přijal k sobě, tys nedopustil, aby nad ní panovala smrt: Vždyť ona nám dala Dárce života, tvého Syna, Ježíše Krista; ona je prvotinou tvé Církve a obrazem její budoucnosti, a sláva, kterou má u tebe, je nám nadějí a útěchou na cestě k tobě. A proto se připojujeme ke zpěvu andělů, spolu s nimi tě chválíme a radostně voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ Lk 1,48-49

Blahoslavit mě budou všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Bože, ty nás sytíš svátostným pokrmem a dáváš nám už zde na zemi účast na tom, cos pro nás připravil v nebi; na přímlovu Panny Marie nanebevzaté vyslyš naše prosby a doved' nás do slávy vzkříšení. Skrže Krista, našeho Pána. - Amen.